

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119458568
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119458568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej M. B., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, G., o zaplatenie 2.192,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13Csp/82/2020-101 zo 17. decembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu o zaplatenie istiny 2.192,48 Eur s príslušenstvom zamietol (I. výrok). Žalovanej náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol o žalobe žalobcu, ktorý tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 09. 2018 mu postupca Tatra banka a. s. postúpila pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke zo dňa 04. 06. 2014, ktorú táto uzavrela s postupcom. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že i napriek ukrajinskej štátnej príslušnosti žalovanej je na konanie daná právomoc súdov SR, nakoľko žalovaná tu má hlásený pobyt a navyše aj miesto plnenia zmluvy je na území SR. Dospel tiež k tomu, že predmetná zmluva o pôžičke sa spravuje slovenským právnym poriadkom a že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V nadväznosti na to uviedol, že zmluva nevyjadruje jasne a zrozumiteľne termín konečnej splatnosti, ktorý je uvedený ako 72 mesiacov od prvej splátky, pričom nie je zrejmá splatnosť prvej splátky a navyše je uvedený počet 66 anuitných splátok. To spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanej poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zamietnutie žaloby prvoinštančný súd následne zdôvodnil nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore majúcej za to, že v danom prípade nielenže absentovala kvalifikovaná výzva zo strany banky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“), ale nemohlo dôjsť ani k platnému zosplateniu dlhu, nakoľko nebol v danom prípade dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho pohľadávka nebola v celosti splatnou a tým neboli dodržané podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 04. 06. 2014 (ďalej len „ZoSÚ“). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaná síce bola v konaní úspešná, ale žiadne trovy jej nevznikli a preto jej náhradu trov konania nepriznal.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel alebo odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Podľa názoru žalobcu vyhlásenie predčasnej splatnosti nebolo v danom prípade podmienkou platného postúpenia pohľadávky. V danom prípade sa nejednalo o úver, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú a rovnako sa nejednalo ani o úver, kedy mohol byť úver poskytnutý aj po nadobudnutí účinnosti § 17 ods. 1 ZoSÚ. Ak preto prvoinštančný súd na vec aplikoval ustanovenie § 17 ods. 1 ZoSÚ, aplikoval na vec nesprávny právny predpis, resp. opomenul na vec aplikovať prechodné ust. § 25 ods. 2 ZoSÚ, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/31/2020 zo dňa 03. 09. 2020, podľa ktorého podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je tá skutočnosť, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti veriteľom.

5. Vo vzťahu k splneniu podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ žalobca namietal, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky podaním zo dňa 17. 08. 2017, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Tvrdil, že žalovaná bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzvaná k úhrade omeškaných splátok úveru a bola aj upozornená na možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ. Uvedené skutočnosti žalovaná pritom žiadnym spôsobom kvalifikovanie nepoprela v súlade s procesným postupom podľa § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP. V tomto smere následne poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov.

6. Taktiež bol žalobca toho názoru, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola postupcom opakovane vyzývaná na úhradu svojho peňažného záväzku a okrem iného aj výzvou zo dňa 17. 08. 2017. Súd prvej inštancie tak na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru žalobcu obsahom podania zo dňa 17. 08. 2017 bolo nielen oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ale zároveň aj výzva postupcu, aby žalovaná uhradila dlžnú sumu. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB pojednáva len o písomnej výzve banky (bez akýchkoľvek osobitých náležitostí tejto výzvy) voči svojmu klientovi. Rovnako považoval rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné v časti neunesenia dôkazného bremena. Platobnú históriu, ktorú predložil považoval za relevantný dôkaz preukazujúci výšku uplatnenej pohľadávky ako aj splácanie splátok resp. omeškanie so splácaním splátok zo strany žalovanej.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

8. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20140601.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že by svoje rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil, pretože jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých dôvodov bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť.

14. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany postupcu na žalobcu, čo malo v konečnom dôsledku vplyv na nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca odvodzoval svoju vecnú aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 09. 2018 a pripojenej prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. V tejto prílohe bola špecifikovaná aj pohľadávka vymáhaná v tomto konaní.

15. Odvolací súd uvádza, že pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offo, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009, z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014).

16. Okresný súd teda správne postupoval, ak skúmal vecnú legitímáciu strán sporu, pričom dospel aj k správne právnemu záveru, že žalobca v predmetnom konaní nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou.

17. Niet pochyb, že predmetná zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a že súčasne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, vrátenie žalovanej poskytnutého spotrebiteľského úveru bolo dohodnuté v splátkach. Žalovaná tieto splátky riadne a včas nesplácala.

18. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ v spojení s ustanovením § 565 OZ. Jedná sa o hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatnenie pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr

do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Do splatnosti tej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenia splátky, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

19. Pokiaľ žalobca poukazoval na oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 17. 08. 2017 (č. I. 27 spisu), odvolací súd uvádza, že tento právny úkon je zosplatením úveru a nepredstavuje výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná bola v omeškaní so splátkami úveru, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že postupca ako jeho právny predchodca pred zosplatením úveru vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Rovnako nepreukázal ani to, že by takáto výzva bola žalovanej doručená do jej dispozičnej sféry. Žalobca v odvolaní uviedol, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru predmetným listom zo dňa 17. 08. 2017 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 07. 2017 a tým len potvrdil, že proces zosplatenia realizovaný postupcom nebol v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže od splátky splatnej dňa 20. 07. 2017 do zosplatenia dňa 17. 08. 2017 doba troch mesiacov neuplynula.

20. Ak v týchto súvislostiach žalobca v odvolaní poukazoval na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle uvedeného ustanovenia nespornosť skutkových tvrdení nastupuje len vtedy, ak bolo dané skutkové tvrdenie stranou urobené, t. j. strana určitú skutočnosť tvrdila a protistrana ju (účinne) nepoprela. V tomto prípade však žalobca v žalobe a ani neskôr počas sporu neprodukoval skutkové tvrdenie o tom, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti žalovanej poskytnutého úveru a že by žalovaná v rámci toho bola upozornená na možnosť takého postupu. Ak teda tieto skutočnosti neboli žalobcom vôbec tvrdené, nemohli sa v dôsledku pasívneho postoja žalovanej v spore stať nespornými skutkovými tvrdeniami v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Za danej procesnej situácie, keď súčasne žalobca priložil k žalobe oznámenie o vyhlásení splatnosti/výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 17. 08. 2017, prvoinštančný súd bol nielenže oprávnený ale aj povinný z hľadiska právneho posúdenia skúmať naplnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ, o čom následne zrozumiteľne informoval aj žalobcu (presnejšie jeho právneho zástupcu) na pojednávaní dňa 17. 12. 2020 v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 CSP. Žalobca na tieto okolnosti reflektoval až v podanom odvolaní tvrdiac, že žalovaná bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzvaná k úhrade omeškaných splátok a bola aj upozornená na možnosť predčasného zosplatenia podľa § 565 OZ, avšak nijak nekonkretizoval kedy sa tak stalo a aký dôkaz to preukazuje. Prvoinštančný súd teda postupoval správne, pokiaľ skúmal naplnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobcom označené rozhodnutia krajských súdov na túto prejednávanú vec nedopadajú, pretože sa týkali inej procesnej situácie - skutkové tvrdenia žalujúcou stranou urobené boli a žalovaná strana ich nepoprela.

21. Odvolací súd sa stotožňuje s prvoinštančným súdom v tom, že nebolo v spore preukázané, že by bola žalovanej zasielaná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB. Z označeného ustanovenia zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Odvolací súd konštatuje, že žalobca zaslanie takejto výzvy žalovanej nepreukázal. Túto okolnosť prvoinštančný súd bol oprávnený skúmať, nakoľko zaslanie takej výzvy žalobcom tvrdené nebolo a preto táto skutková okolnosť (takisto) nebola nespornou. Žalobca v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd nesprávne nepovažoval predmetný list zo dňa 17. 08. 2017 za výzvu podľa § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd však konštatuje, že súd prvej inštancie nikde neuviedol, že spomínaný list nemožno považovať za výzvu v zmysle označeného ustanovenia. Podľa odvolacieho súdu správne okresný súd uzavrel, že zaslanie výzvy v zmysle uvedeného ustanovenia žalobca nepreukázal.

22. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu je v danom prípade dôležité prihliadať aj na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v ustanovení § 17 ods. 1 ZoSU. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky (ktorá podmienka v danom prípade nebola splnená,

nakoľko doba trvania zmluvného vzťahu bola v zmluve dojednaná na 72 mesiacov t. j. 6 rokov, pričom zmluva bola uzatvorená dňa 04. 06. 2014 a zmluva o postúpení pohľadávok bola zo dňa 06. 09. 2018) alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (tzn. že bola platne vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť celého úveru mohla nastať v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Už bolo uvedené, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. V zmysle § 53 ods. 9 OZ je zákonnou podmienkou účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením.

23. Prvoinštančný súd správne uzavrel, že úver nebol platne zosplatnený a preto následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ, a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnej aplikácii ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ na predmetnú zmluvu je nedôvodná. Žalobca síce poukázal na § 25 ods. 2 ZoSÚ, avšak toto prechodné ustanovenie upravuje pôsobnosť zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. vo vzťahu k zmluvám o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli uzavreté pred jeho účinnosťou, t. j. pred 11. 06. 2010. Ust. § 17 ZoSÚ bolo novelizované zákonom č. 438/2015 Z. z. účinným od 23. 12. 2015, ktorý zakotvil prechodné ust. § 25g ZoSÚ, podľa ktorého sa „nové“ znenie vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred dňom jeho účinnosti. To znamená, že ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je použiteľné aj v prípade postúpenia pohľadávky majúcej základ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred dňom 23. 12. 2015. Preto okresný súd neposúdil vec právne nesprávne, ak ust. § 17 ods. 1 aplikoval aj v tomto prípade, v ktorom je základom sporu zmluva o spotrebiteľskom úvere datovaná dňom 04. 06. 2014. Vo vzťahu k žalobcom označenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/31/2020 zo dňa 03. 09. 2020 odvolací súd uvádza, že toto rozhodnutie riešilo výklad ust. § 92 ods. 8 ZoB a nie aplikovateľnosť § 17 ods. 1 ZoSÚ. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebolo v súdnej veci podmienkou platného postúpenia pohľadávky, to však netvrdil ani prvoinštančný súd a netvrdí to ani odvolací súd. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ je totiž platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ak ešte neuplynula jeho konečná splatnosť a tiež naplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB a toto v prejednávanej veci splnené nebolo.

24. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods. 9 OZ, súd prvej inštancie správne interpretoval a aplikoval ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ aj ust. § 92 ods. 8 ZoB, keď dospel k záveru, že opomenutím postupu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a teda nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu.

25. S ohľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ohľadne ktorého žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu.

26. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, zásadne by teda mala nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanej v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila), odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).